

Foranstaltning af Gouverneuren, hvorom der her er Tale, under den udtryffelige Forudsættning, at den var aldeles nødvendig paa Grund af Forholdene, men ingenlunde fordi man fandt det i og for sig hensigtsmæssigt, og selv i det Tilfælde, at denne Foranstaltning, hvad der ingen Udflugt var til, da Gouverneuren traf den, ikke blot ikke skulde medføre Tab for Regjeringen, men endog Indtægt, vilde jeg dog ansee det forkasteligt og endog stridende mod Finantsloven, at Administrationen foretog en sliq Operation, og Regjeringen maa forsaavidt være ganske enig med Udvalget. Disse Bemærkninger i Anledning af Udvalgets Betænkning har jeg ikke troet at burde tilbageholde.

Lehmann: Det forekommer mig, at det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Nothe) ved hvad han anserte ikke har bevist Andet, end at vi ved de to Sager, hvoraf vi have behandlet den ene, og den anden er under Behandling, ikke ere komne til nogen endelig og klar Afgjørelse af hele dette Forhold; men i den Henseende skal jeg dog til Trost for Folkethinget bemærke, at, saavidt jeg veed, er dette ikke endnu Tilfældet i noget Land, uden maaskee i Frankrig i den allerseneste Tid, og at man ikke vil naae Maalet, førend Forholdene ere ganske anderledes ordnede og prøvede ved Erfaring, end nu er Tilfældet. Imidlertid er der vundet ikke saa Lidet, og jeg er ganske enig med Finantsministeren i, at Maalet ikke saa meget naaes ved at udtale abstracte Principer som ved en Række af Erfaringer. Det forekommer mig, at det ærede Medlem er i ikke liden Vildberede med Hensyn til en hvilken som helst Bevilling — den være givet i Hovedbudgettet eller i en Tillægslov — Stilling til Revisorerne; thi det er aldeles vist, at Revisorerne umulig kunne notes med at eftersee, om t. Ex. Udgifterne til et eller andet Bygningsarbejde ikke ere overskredne, for derpaa at begrunde den Dom, at de paagældende Udgifter ere retfærdiggjorte, thi, at Totalsummen ikke er overskreden, fritager hverken Revisorerne fra at undersøge, om de gjorde Udgifter kunne ansees for at være retfærdiggjorte, eller Ministeren for Ansvar, dersom der indenfor Grændserne af Totalsummen er handlet uforsvarligt med Statens Pengemidler. Det

Samme er Tilfældet med Tillægsbevillingerne; ogsaa med Hensyn til dem have Revisorerne at undersøge, om Pengene indenfor den nye Grændse ere hensigtsmæssigt anvendte. Jeg troer dog, at der ved den Række af Exempler, som den foreliggende Tillægsbevilling giver Anledning til at opstille, kan ansees at være vundet et Resultat, navnlig ved den Post, som vel ikke henhører under § 1, men som jeg dog skal navne, siden den ærede Rigsdagsgmand i Særdeleshed derpaa støttede sine Indsigelser, nemlig Pensionersbevillingen. Her er aabenbart ikke bevilget Regjeringen til et bestemt Medlem en bestemt Sum, som ikke tør overskrides, men Bevillingen er aldeles calculatorisk, idet man ved den gaar ud fra Forudsætninger, som kunne meget saa Dage efter vise sig at være urigtige, og som tillige ere aldeles uafhængige af Regjeringens Billie. Det Obligatoriske i Pensionersbevillingen er, at de Pensioner, der, overeensstemmende med Pensionersloven, skulle udredes, bør tilveiebringes; Bevillingens Størrelse kommer an paa en Calcule, som er støttet paa almindelige Forudsætninger, der ligge aldeles udenfor Regjeringens Raadighed, og, naar i saadanne Tilfælde den bevilgede Sum er overskreden, behøves der altsaa ingen Tillægsbevilling; thi Regjeringen opfylder kun sin Forpligtelse ved at udbetale de lovbestemte Pensioner, og det er en ganske simpel RegnskabsSag, hvorfor Totalsummen deraf bliver. Naar derimod, for at tage et analogt Tilfælde, en vis Sum bevilges for at kunne uddeles som Gave, er det Obligatoriske i denne Bevilling, at Summen ikke tør overskrides, og der maa altsaa en ny Bevilling til for at tilskaae en ny Gave udover den tidligere bevilgede Sum, hvorimod Tillægsbevillingen i det førstnævnte Tilfælde kun vilde være Berigtigelsen af en Forudsætning, som maaskee Dagen efter kunde trænge til en ny Berigtigelse. Med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af, at disse Sager snarest muligt bringes under Thingets Forhandling, er der allerede anført to Grunde, som tale derfor; den ene, at derved affkares en heel Deel Tvivl, thi det er ganske vist, at Revisorerne ere forpligtede til at gjøre Udsettelse, selv om de gjorde Udgifter synes dem retfærdiggjorte, naar blot Bevillingens Total-